

	הו"א	מסקנה	ביאור המשנה לדעת רב נחמן: לתוס' – בהו"א בלבד. ולרש"י – אף במסקנה
הגירסא במשנה ----- וביאורו	<p>"כל הנעשה דמים באחר"</p> <p>-----</p> <p>כל שנותנים אותו כאמצעי תשלום - מטבע</p>	<p>כל הנישום דמים באחר</p> <p>-----</p> <p>כל שצריך לשום אותו בדמים דהיינו כל המטלטלין בר ממטבע</p>	<p>"כל הנעשה דמים באחר"</p> <p>-----</p> <p>פעמים שאפשר לקנות מטלטלין במטבע, ומועיל אפילו בתורת קנין כסף, כמו שמועיל בהם חליפין.</p>
החידוש במשנה	<p>ברישא – מטבע נעשה חליפין שע"י מטבע אפשר לקנות בחליפין. ובסיפא – פרי עושה חליפין שאפילו בפירות (העומדים לאכילה) ניתן לקנות בחליפין (וה"ק "ופירי נמי עבדי חליפין. כיצד? החליף (שור) <u>בשר שור</u>, בפרה").</p>	<p>אף בהמה נעשית חליפין ואין צריך "כלי" בדוקא (ומתפרש כפשוטו. כיצד? החליף שור בפרה).</p>	<p>שמועיל (באופן מסוים) קנין כסף במטלטלין דהיינו באופן שמכר לו חפץ (שור) ונתחייב לו דמים ועכשיו רוצה המוכר לקנות חפץ אחר (פרה) מן הקונה, בתמורה לכסף שהוא חייב לו מן המכירה הקודמת והטעם: כדעת ריו"ח שסובר מעות קונות מדאורייתא ובטלוה משום שמא יאמר לו נשרפו חיטיך בעליה ובכה"ג דהוי מילתא דלא שכיחא לא גזרו רבנן ושפיר קני בכסף</p>
אם קאי כרב נחמן?	<p>ודאי לא קאי כר' נחמן שכן לרב נחמן, פירי, ודאי לא עבדי חליפין.</p>	<p>לרש"י – לא קאי כרב נחמן, שכן לרב נחמן בעינן "כלי" בדוקא. ולי"מ ולתוס' – קאי אף כרב נחמן, שכן לרב נחמן רק "פירי" לא מהני, אבל שאר מטלטלין דדמו לכלי, מהני.</p>	<p>וא"כ יוצא (לתוס' – בהו"א. ולרש"י – אף במסקנה): שרב נחמן (שסובר פירי לא עבדי חליפין), בהכרח סבר כריו"ח (דמעוות קונות מדאורייתא). וריש לקיש (שסובר מעוות אינן קונות מדאורייתא), בהכרח סבר כר' ששת (דאף פירי עבדי חליפין).</p>